

synet til det almene Vel, og jeg kunde derfor meget vel forstaa, at man under særegne Forhold, og naar overordentlige Allemper havde vist sig at følge af det Bestaaende, maatte kunne anse sig beføiet til at træffe en Forandring, selv om der af en saadan muligens kunde resultere et Nostab for de Paagjældende. Det er nu til en saadan Forandring, at det seredes Flertal uden videre medstiftede Mindretallet kan paalingen Maade være kjende, og at den her til foreligger nogen Nødvendighed. Hvis det ærede Flertal havde været i Stand til blot med en eneste Kjendsgjæring at godtgjøre, at den nuværende Tilstand var usforsvarlig, hvis det havde været Flertallet muligt blot med et eneste Exempel at påvise, at den nuværende Beskjendtgjorelsesmaade gjennem Stiftstidenderne havde affstedkommet Nostab for Private, saa skulde Ingen være mere villig end jeg til at gaa med til en Forandring i Lovgivningen, men det har det ærede Flertal af gode Grunde ikke kunnet thi jeg tror med Bestemthed at turde sige, at der var Virkeligheden ikke har resulteret noget Nostab eller nogen Krænkelse for Private af den nuværende Forhold. Det er da heller ikke fra dem, som hvis Synd Beskjendtgjorelsen nærmest er påbudt, der er, siger jeg, ikke fra Publikums Side som nogen Klage i saa Henseende. De Klager, der ere fremkomne over den nuværende Tilstand, ere egentlig først for mig bleve til i Udvalget. De ere fremkomne særskilt fra Udgifterne af andre Tidender, og jeg heder de Herre, der have sæde med mig i Udvalget, på ingen Maade at opfatte dette som Noget, jeg finder forunderligt. Jeg er nemlig med dem enige i, at den begunstige Stilling, der under den nuværende Forhold er givet Stiftstidenderne, ikke svarer til Tidens Krav på Egelighed i Villiar og Billighed lige overfor Andre, og det som Sagen med Hensyn til Stiftstidenderne foreligger saaledes, som det først er Tilfældet for Berlingske Tidendes Vedkommende, at jeg kunde gaa til en hensigtsmæssig, billig og for Alle retfærdig Ordning af dette Forhold, uden at kræve Privates Rettigheder, saa skulde jeg være den Sidste til ikke at være med dertil; men fordi

jeg overfor andre ærede Udgifere af Dagblade vilde stude den anden Ordning end den nuværende Billig, derfor maatte de Herre ikke for tænke mig, at jeg ikke vil skrive til at begaa en Uret mod dem, der i en Gaard ere i Besiddelse af Privilegierne. Den ærede Ordfører tyrede, at Mindretallet dog havde været kjendt, at den nuværende Tilstand var forbundet med store Allemper, og at Mindretallet i Høielsen deraf jo var gaaet til at foreslaa den Affattelse af § 5, som Endringsforslaget under Nr. 2 indeholder. Det beror dog på en Misforstaaelse, naar den ærede Ordfører har opfatter Mindretallets Stilling saaledes. Jeg har allerede fremhævet, at jeg ikke kan er kjende, og at jeg savner Bøjsket for, at den nuværende Ordning er en saadan, at den virkelig er Grund til nogen Klage i Dieblisset; Endringsforslaget under Nr. 2 der derfor alene fremkommet fra Mindretallets Side af en Tilboielighed til at nærme sig Flertallet, af en naturligt Tilboielighed til at skjønt en saadan Frygt, som bemærket, ikke kan støtte sig til Kjendsgjæring — dog at gøre Noget, som kunde afvæbne Frygten for, at den nuværende Tilstand dog muligens kunde afstedkomme Allemper. Naar nemlig Flertallet saa stærkt fremhæver det Utilbørlige i at Stiftstidenderne net ikke holdes på mange Steder, skjønt de officielle Beskjendtgjorelser fra de paagjældende Distrikter skulle optages dert, saa har Mindretallet, der ikke kunde benægte Rigtigheden heraf — hvorvel disse Tilfælde efter Mindretallets Opfattelse ikke ere mange, eller meget stridende — dog troet ligesoverfor denne Kjendsgjæring, at maatte gøre Noget, som kunde hode på de Allemper, der under visse Forhold muligens kunde affstedkommes under den nuværende Forhold. Derfor er Mindretallet gaaet til ved det under Nr. 2 stillede Endringsforslag at pålægge de nuværende Privilegiehavere, Gjærne af den nuværende Stiftstidender, under visse Omstændigheder, naar det nemlig af vedkommende kommunale Autoriteter oplyses, at der virkelig er en Mangel tilfede i Henseende til Maaden, hvorpaa, og det Omfang, hvort Beskjendtgjorelserne for et enkelt Distrikt nu ske i selve Distriktet, da at gøre Noget